

ANGST EN GEIN OP FRANKENSTEIN
(THE HOUSE OF FRANKENSTEIN)

Horror-komedie in twee bedrijven

door

MARTIN DOWNING

vertaling

Annemieke Smit

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ANGST EN GEIN OP FRANKENSTEIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARTIN DOWNING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

BARON VICTOR VON FRANKENSTEIN - een natuurkundige. Een heer in voorkomen en spraak.

BARONES ELISABETH VON FRANKENSTEIN - zijn vrouw. Mooi en verveeld.

YGOR - zijn assistent, lijkt veel op de klokkenluider van de Notre Dame.

FRAU KREUTZ zijn huishoudster. Een stevige Duitse vrouw. Spreekt met een Duits accent op bevelende toon. Marcheert meer dan dat zij loopt. *(kan eventueel door een man gespeeld worden)*

HET MONSTER - zijn creatie. In voorkomen het beroemde monster van Frankenstein. Is echter sentimenteel en verschrikkelijk dom. Beweegt zich onhandig.

HARRY HAIRY - een weerwolf. Een aantrekkelijke maar vreemdsoortige Amerikaan.

GRAVIN ILONA VAN ROODVOCHT - koningin der Vampiers. Een adellijke dame van het ouderwetse soort.

HET SPOOK VAN DE OPERA - de schrik van Parijs. Gemaskerd en spreekt met Frans accent.

GRAAF VLAD DRACULA - koning der Vampiers. Een hoffelijk maar sinister persoon.

ISABEL CHANNING - de protegée van het Spook van de Opera. Een jonge Amerikaanse, onbeschaafd en onbeschaamd.

PLAATS:

Het verhaal speelt zich af in kasteel Frankenstein ergens in de Karpaten.

TIJD:

Eerste bedrijf:

- scène 1: even voor zevenen 's avonds
- scène 2: tien minuten later scène 3: een minuut later

Tweede bedrijf:

- scène 1: kort na middernacht
- scène 2: aansluitend
- scène 3: één uur in de ochtend
- scène 4: een paar minuten later

DECOR:

Het decor stelt de grote hal van kasteel Frankenstein voor. Het geheel moet een Gothische indruk maken. (*groot, kil en oneindig*) Linksachter bevindt zich de buitendeur, linksvoor een deur en een paneel dat toegang geeft tot een geheime bergplaats. Rechtsachter een deur die toegang geeft tot de slaapvertrekken. (*indien mogelijk is de deur te vervangen door een trap met eventueel balustrade*) Rechtsvoor bevindt zich de deur die toegang geeft tot de keuken en andere vertrekken. Tegen de achterwand staat een enorme open haard. Daarboven hangt het wapen van Frankenstein: 'n schild door vieren gedeeld waarop resp. een hoofd, een arm, een been en een zaag. Daaronder het motto: 'Probeer eens als je durft'. Een schellekoord hangt rechts van de haard. Indien mogelijk ramen aan weerszijden van de haard, die uitzien op een grimmig gebergte. In het midden van het toneel een ouderwetse sofa en een gothische stoel met bijzettafel. Zowel links als rechts van het toneel een tafel met een stoel. Het geheel is verder aangekleed met grote kandelaars, olielampen, inmaakpotten met ogen, hersens etc., doodshoofden, opgezette dieren en stapels boeken.

EERSTE BEDRIJF

Baron Viktor Von Frankenstein staat gekleed in een laboratoriumjas, middenvoor. Hij houdt een glazen fles met poeder boven zijn hoofd en wordt bijgestaan door Ygor, zijn assistent.

BARON (*gepassioneerd*): Sinds de mens zich ontworsteld heeft uit de poel der onwetendheid en zich zijn ware identiteit beseft, kent hij slechts één ambitie: erkenning, waardering, onsterfelijkheid!

YGOR: Welgeteld zijn dat er drie, meester.

BARONES: Hou je mond! (*verstoord*) Waar was ik.... Oh ja! De mens heeft altijd een vurig verlangen naar roem gekend. Roem voor een prestatie nooit eerder gepresteerd in de geschiedenis van zijn soort. Een prestatie die hem op een niet te evenaren hoogtepunt brengt! (*zijn stem verheft zich*) Eenmaal daar kan hij in triomf neerkijken op allen die hem hoonden, bespotten en verachtten! Want nu, in het licht van de waarheid, kan hij eindelijk al die kleinzielige aantijgingen verpletteren en in hun ongelovige, domme koppen terug smijten!

YGOR: Eh?.... Waarom?

BARON: Omdat het gemakkelijk is en voldoening schenkt om je oppermachtig te voelen. En vannacht heb ik, Baron Victor Von Frankenstein ieder recht om gemakkelijk te zijn.... ahum, correctie..... om oppermachtig te zijn!

YGOR (*verbaasd*): Bedoelt u dat....?

BARON: Ja, Ygor, we staan op het punt het uiteindelijke experiment te voltrekken!

YGOR: Oh, meester.

BARON: En daarmee zal mijn succes gegarandeerd zijn. Mijn lang verwachte succes, mijn “vergeet de duizend blunders, dit is hét” succes! Heb je Frau Kreutz mijn lijstje gegeven?

YGOR: Ja, meester, alle voorbereidingen zijn getroffen.

BARON: Uit de kunst. (*zet de fles op de tafel bij de stoel*)

De deur linksvoor gaat open en het Monster verschijnt. Hij schuifelt binnen terwijl hij een dienblad met een beker heet water draagt.

BARON (*gebiedend*): Breng het hier, voorzichtig. (*het Monster beweegt zich onhandig waardoor hij water morst*) Ik zei voorzichtig! (*tot Ygor*) Waarom luistert hij niet?

YGOR: Omdat hij dom is, meester.

BARON (*sarcastisch*): Hij is niet de enige. Mijn god, als ik geweten had dat de wetenschap zich laat bedienen door twee-meter lange boerenkoolstronken en halfgare bultenaars dan was ik gewoon biologieleraar gebleven. (*het Monster geeft hem de beker*) Enfin, laten we doorgaan met het experiment.

YGOR: Ja, meester.

BARON (*pakt de fles van de tafel en met de beker in zijn andere hand loopt hij naar voren*): Vannacht, mijn trouwe zwakkelingen, bent u getuigen van een wonder gelijk de prestatie uitgevoerd door onze Schepper toen hij de oceanen bevolkte met die kleine zinloze amoeben die onze voorvaderen zijn.... en jouw ouders, Ygor.

YGOR: Eh?

BARON: Ik zal, door de inhoud van deze beker te voegen bij die van de fles, een dergelijk wonder verrichten. Een wonder dat mij plaatst naast de Allerhoogste. Zie, stelletje domkoppen, hoe ik, Victor Von Frankenstein, LEVEN schep!

Terwijl de Baron het water in de fles giet flitst het licht. Ygor en het Monster zijn doodsbang. De donder weerklinkt als de Baron de fles boven zijn hoofd houdt.

BARON (*trionfantelijk*): Het is me gelukt! Kijk en oordeel zelf. Schepsels die bewegen, schepsels die ademen, schepsels die LEVEN! (*hij geeft de fles aan Ygor en zet de beker op tafel*)

YGOR (*staart in de fles*): Een wonder, meester, het is vermicelli!!!

BARON: Pardon?

YGOR: Vermicelli. U heeft zojuist groentesoep geschapen... met vermicelli.

BARON (*op zijn hoede*): Hoe kan je dat nou weten?

YGOR (*wijst aan*): Nou, daar drijft een stukje prei en dat daar is een schijfje wortel en al die wormachtige dingetjes....

BARON: Wat onsmakelijk.

YGOR: Voor sommigen, toch zijn er heel veel mensen die er stapelgek op zijn. (*hij drinkt uit de fles en likt zijn mond af*)

BARON (*gelaten*): Verdomme! Kan ik dan niemand meer voor de gek houden? Zelfs niet zo'n stompzinnig gedrocht als jij!

YGOR: Ik mag dan wel een gedrocht zijn maar ik ben niet stompzinnig, meester. Wilt u ook een slokje? Het smaakt niet verkeerd.

BARON (*huivert*): Nee, dank je. Ik kan het gevoel van die glibberige vermicelli in mijn mond niet verdragen.

YGOR (*ondeugend*): Alsof het LEEFT, nietwaar?

BARON: Hou je mond! (*Ygor grinnikt en neemt nog een slok*)

De deur linksvoor gaat open en Frau Kreutz verschijnt. Ze stampet binnen met een bebloed hakmes. Iedereen deinst terug.

KREUTZ: Herr Baron, ik heb op de gasten toegezien.

BARON (*gealarmeerd*): Frau Kreutz, nee toch....

KREUTZ: Jawel! We hebben in ieder geval genoeg vlees voor het diner vanavond. Kom kijken!

BARON: Liever niet, dank u.

KREUTZ: Er is niet zoveel bloed vergoten dit keer.

BARON: Hoezo?

YGOR: Omdat de koe al dood was, meester.

BARON (*opgelucht*): Ah! (*tot Frau Kreutz*) Kon je het niet aan de slager overlaten?

KREUTZ (*streng*): Die! Die snijdt er maar op los. Het formaat van zijn biefstukken kunnen een puppy nog niet eens in leven houden. Ik, ik ben veel edelmoediger. (*zwaait met het hakmes*) Een brok vlees is een brok vlees! Uw gasten zullen vanavond niet door de groenten hoeven wroeten om hun vlees te lokaliseren.

YGOR: Beter een dooie koe dan een levende vermicelli, niet, meester?

BARON: Hou je mond! En welk "brok" zult u ons serveren, Frau Kreutz? Entrecote? Chateau Briand?

KREUTZ: Romp! Niets minder.

YGOR: Oi. Bespaar me. (*de Baron walgt*)

De deur rechtsachter gaat open en Barones Von Frankenstein verschijnt. Ze vouwt haar natte paraplu op en is zichtbaar geërgerd.

BARON: Ah, Elisabeth, liefste, heb je fijn gewandeld?

BARONES: Ben je lekker? Er kwam een wolk en toen werd ik kletsnat. Frau Kreutz, laat de zon zich wel eens zien in dit godvergeve deel van de wereld?

KREUTZ: Nee, nooit.

YGOR: Het is best leuk hier als het sneeuwt.

BARONES (*droog*): Dat zal wel. (*wanhopig*) Victor, ik kan het niet langer verdragen om in deze vreselijk vunzige, verschrikkelijk vervelende vuiligheid te verblijven. Je moet me hier weghalen. NU!

BARON (*niet begrijpend*): Maar je zei dat dit kasteel juist zo iets charmants had.

BARONES: Dat was Drakenstein! Dit kasteel heeft juist iets niet.

YGOR: Ik vind het hier wel gezellig.

BARONES: Kop dicht! (*smekend*) Victor, laten we gaan.

Ik sta er op.

BARON: Maar, liefste, en mijn wetenschappelijk onderzoek dan?

BARONES: Welk “wetenschappelijk onderzoek”? Sinds wij hier gearriveerd zijn heb je nog niets nuttigs uitgevoerd.

BARON: Dat is niet waar. Ik heb enorme vooruitgang geboekt.

BARONES: Je zal de schuld bij de bank bedoelen. Nou?

BARON (*wijst naar het Monster*): Ik heb hem gemaakt.

BARONES: Wou je dat een vooruitgang noemen?

BARON: Nou ja, voor een begin is het zo slecht nog niet.

BARONES: Ha!

YGOR (*wijst naar de Baron*): Hij kan heerlijke groentensoep maken.

BARON: Hou je mond!

KREUTZ (*scherp*): Vergeet de kamerplanten niet. Zij waren zeker een succes.

BARON (*trots*): Dat kan je niet ontkennen.

BARONES (*droog*): Victor, toen ik je vertelde dat planten het prettig vinden als er tegen ze gesproken wordt, bedoelde ik niet dat je mest moest uitvinden die ze de mogelijkheid gaf terug te praten.

BARON: Hoezo?

BARONES: Het enige wat ze kunnen is katten op mijn verschijning. Het is om gek van te worden.

BARON: Hoe dan ook, het is en blijft een succes.

BARONES (*geduldig*): Het leven biedt meer dan alleen succes, roem of wat het ook is dat je zoekt, Victor. Een mens kan ook gelukkig worden met normale, dagelijkse dingen zoals comfort, vriendschap.... romantiek!

YGOR: Yech!

BARONES (*tot Baron*): Begrijp je me?

BARON (*nors*): Jawel, maar de uitdaging ontbreekt in die zaken.

BARONES (*ongeduldig*): Je begrijpt het dus niet. Oh, Victor...

Een grote klok slaat zeven uur.

YGOR (*opgewonden*): De klok! De klok! (*raakt in staat van grote opwindning, alsof hij de klank van de klok te mooi vindt om te verdragen. Hij kreunt en verkrampst en loopt rondjes over het toneel*)

BARON (*geeft Ygor laconiek een schop onder zijn achterste. Scherp*); Luister, allemaal! Onze gasten zullen binnenkort hier zijn.

KREUTZ: Hoe lang blijven ze hier?

BARON: De hele nacht. *(een ingehouden stilte volgt)*

YGOR: Maar meester, er is niemand die ooit een hele nacht blijft.

BARONES: Niet hier.

KREUTZ: Niet als ze ons kennen.

BARONES: Onmogelijk! Er kunnen niet nog meer mensen van de badkamer gebruik maken.

BARON: Het spijt me, Elisabeth, maar het moet. Om anonimiteitsredenen en veiligheidsvoorschriften zullen ze in het kasteel moeten overnachten.

BARONES: Maar waarom?

BARON: Deze mensen hebben..... problemen.

BARONES: Die zullen ze krijgen, bedoel je.

BARON *(negeert haar):* En ze vragen mijn wetenschappelijk advies.

Iedereen reageert met luidruchtige verbazing.

BARON *(kwaad):* Stilte! Dit soort reactie bezorgt een wetenschapper zijn slechte naam. Elisabeth, ik stel voor dat wij ons beiden verkleden. Ygor.....

YGOR: Ja, meester?

BARON: Help Frau Kreutz met de bedden. *(met de barones rechtsachter af)*

KREUTZ *(gebiedend tot Ygor):* Ik haal de hamer en jij haalt de spijkers. *(wijst naar het Monster)* Hem gebruiken we als werkbank. Schnell! Schnell! *(rechtsvoor af)*

YGOR *(salueert. Draait zich naar het Monster):* Aan de slag, voddebaal! *(wijst naar de deur rechtsvoor)* Hop! *(het Monster strompelt naar de deur, Ygor volgt hem)*

Een arriverend motorgeluid klinkt van buiten het kasteel. Het stopt. Voetstappen naderen de deur linksachter. De deurbel galmt door het kasteel.

YGOR *(op van rechtsvoor. Weer in opgewonden staat zoals eerder beschreven. Als de bel stopt komt hij weer bij zijn positieven, kucht en opent de deur linksachter. Sinister):* J.a.a.a.a.?

HARRY *(vanachter):* Ik ben op zoek naar Baron Von Frankenstein. Is dit het juiste adres?

YGOR *(doet een stap naar achter):* J.a.a.a. Treedt binnen. De meester verwacht u.

HARRY *(vanachter):* Fijn.

Harry stapt de hal binnen. Hij draagt een rugzak en een motorhelm. Hij kijkt om zich heen. Ygor sluit de deur.

YGOR (*over Harry's schouder*): En u bent.... (*duikt onder Harry's arm om op het label te kijken dat aan de rugzak hangt*) Meneer Hairy.

HARRY (*verbaasd over Ygor's manoeuvres*): Klopt. Kent u me?

YGOR: Niet precies.... Alleen uw naam. Heh, heh, heh.

HARRY (*droog*): Een slimmerik, eh?

YGOR: Als u het zegt, maar het kan ook tegenvallen.

HARRY: Waar is de baron?

YGOR: Boven, meneer. Hij kleedt zich voor het diner. Hij zal zo wel komen.

HARRY: Fijn. Dan ga ik het mij vast gemakkelijk maken...

YGOR: Het is te proberen. (*richting deur rechtsachter*) Ik zal kijken of uw kamer al vrij is.

HARRY: Ach, moest er iemand uit?

YGOR (*grinnikt*): Niet "iemand", meneer.... een aantal ratten, meer niet.

HARRY (*met medelijden*): Ik hoop voor hen dat ze niet terugkomen. (*hij zet zijn rugzak en helm op de sofa*)

YGOR: Laten we dat niet voor u hopen... Heh, heh, heh. (*af*)

De deur linksvoor gaat open en Frau Kreutz gevolgd door het Monster verschijnen. Het Monster draagt een blad met een sherrykaraf en glazen. Frau Kreutz stopt ineens als ze Harry ziet. Het Monster valt bijna over haar heen.

KREUTZ (*scherp*): Wie bent u?

HARRY: De naam is Harry Hairy. En u bent...?

KREUTZ: Doet er niet toe. Waarom bent u hier?

HARRY: Ik kom voor de baron.

KREUTZ: U bent gek!

HARRY: Pardon?

KREUTZ (*grijpt zijn arm*): U had hier niet moeten komen! Het is hier niet veilig. Dit kasteel is behekt... behekt! Er zijn hier afgrijselijke dingen gebeurd... zo afschuwelijk dat u het zich niet in kunt beelden.

HARRY (*gepijnigd door haar greep*): Zoals, bijvoorbeeld?

KREUTZ (*voorzichtig, na eerst om zich heen te hebben gekeken*): Er was hier eens een jonge man, knap en sexy zoals u. Hij kwam hier pakweg een jaar geleden. Hij zocht een wilde bloem....

HARRY: Een schattig roze viooltje, eh?

KREUTZ: Nein! De Karpatische Rock Roos. Hij was zo stom hier te verblijven. *(niet gevoel)* En 's nachts... *(siddert)*... u heeft nooit zulk gekrijs gehoord. Het was verschrikkelijk.... vreselijk. *(klakt met haar tong)* De moeite van het opblijven waard.... De volgende ochtend vonden we hem buiten voor de deur, zijn kleding gescheurd en doordrenkt van het bloed! En zijn gezicht... *(ogen wijd open)* ...Gott in Himmel, zelfs nu nog kan ik het niet beschrijven.

HARRY: Probeer eens.

KREUTZ *(met genoegdoening)*: Iets was er met zijn hoofd vandoor! *(houdt Harry nog steviger bij de arm)* Dus jongeman, u moet hier weg, onmiddellijk, voor het te laat is.

HARRY: Maar ik ben hier net!

KREUTZ *(laat zijn arm los, die Harry pijnlijk wrijft)*: U wilt niet luisteren? Dan moet u het zelf maar weten. Maar kom niet peeuwen dat ik u niet gewaarschuwd heb. Vergeet niet, mooie jonge vriend van me, in kasteel Frankenstein KAN NIEMAND U HOREN GILLEN!

HARRY: Daarnet zei u van wel.

KREUTZ *(bezeten)*: Dat was voor we de slaappillen kochten! *(draait zich luid lachend om en gaat rechtsvoor af. Harry staat haar hoofdschuddend na te kijken. Het Monster blijft met dienblad in kamer staan)*

YGOR *(opent de deur rechtsachter, met grafstem)*: De meester.

BARON *(komt vanuit rechtsachter, knoopt zijn jasje dicht. Hij geeft Harry een hand)*: Welkom in kasteel Frankenstein, meneer Hairy. Heeft u een plezierige reis gehad? *(hij gebaart Ygor voor twee glazen sherry)*

HARRY: Kon niet beter. Maar vertelt u mij eerst, baron, waar heeft u uw personeel gevonden? Ze lijken me nogal krankzinnig.

BARON: Een beetje vreemd, misschien. Maar het zijn goede zielen en ze werken voor een habbekrats. *(Ygor trekt een gezicht)* Maar waarom vraagt u dat? Hebben ze u beledigd?

HARRY: Oh nee, volstrekt niet. Een heeft geprobeerd me de stuipen op het lijf te jagen, da's alles.

BARON *(glimlacht)*: Dat zal Frau Kreutz wel geweest zijn, onze huishoudster. Ze houdt er een grappig soort conversatie op na. Trek het u niet aan. *(Ygor geeft hen gedurende het gesprek de sherry en stelt zich onopvallend op bij de deur rechtsachter. De baron en Harry gaan zitten)*

HARRY: Nee, ik heb belangrijker zaken aan m'n hoofd, zoals u weet.

BARON: Inderdaad... en ik geloof wel dat ik u kan helpen.

HARRY: Dat hoop ik.

BARON (*haalt een brief uit zijn zak en opent deze*): Volgens uw brief lijdt u al jaren aan een verschijnsel wat de medische wetenschap voor raadsels heeft gezet.

HARRY (*grimmig*): Ja, ik ben een nogal apart geval.

BARON: Ik kwam naar aanleiding van uw brief tot een aantal veronderstellingen, sommige zelfs verbijsterend, maar gelukkig gaf uw laatste alinea een draai aan het verhaal en ik mag wel zeggen dat me dat behoorlijk heeft opgelucht. Alleen op bepaalde nachten van de maand.....

HARRY (*met gevoel*): Wanneer de maan vol....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto